



พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าเชิงดาว ในท้องที่ตำบลเมืองแหง ตำบลเมืองาย
ตำบลเมืองคอง ตำบลเชิงดาว และตำบลแม่นะ อำเภอเชิงดาว
จังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าเชิงดาว ในท้องที่
ตำบลเมืองแหง ตำบลเมืองาย ตำบลเมืองคอง ตำบลเชิงดาว และ
ตำบลแม่นะ อำเภอเชิงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์
สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
บริเวณที่ดินป่าเชียงดาว ในท้องที่ตำบลเมืองแหง ตำบลเมืองงาย ตำบล
เมืองคอง ตำบลเชียงดาว และตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว จังหวัด
เชียงใหม่ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าเชียงดาว ในท้องที่ตำบลเมืองแหง
ตำบลเมืองงาย ตำบลเมืองคอง ตำบลเชียงดาว และตำบลแม่นะ อำเภอ
เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราช
กฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

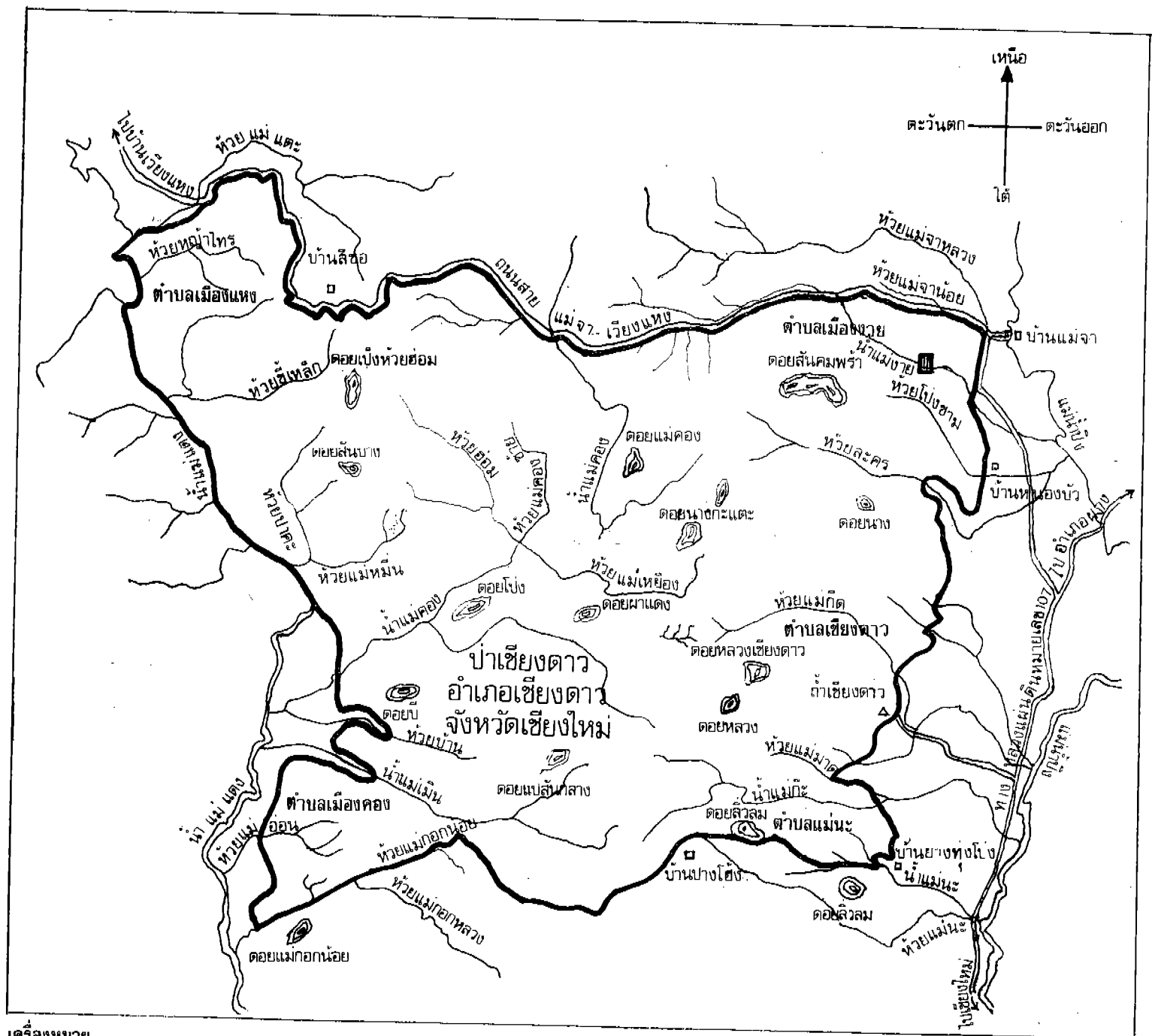
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าเชียงดาว ในท้องที่ตำบลเมืองแหง
ตำบลเมืองงาย ตำบลเมืองคอง ตำบลเชียงดาว และตำบลแม่ทะ
อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๒๑



หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 ป่าเชิงดาว ในท้องที่ตำบลเมืองแหง ตำบลเมืองงาย ตำบลเมืองคอง ตำบล
 เชียงดาว และตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ประมาณ
 ๕๒๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๒๕,๖๒๕ ไร่ มีสภาพภูมิประเทศเป็น
 เทือกเขาสูงสลับซับซ้อน สภาพป่าเป็นป่าดิบแล้ง ป่าดิบเขา ป่าสน สลับกับ
 ทุ่งหญ้า มีสัตว์ป่าที่หายากและหายากอาศัยอยู่โดยเฉพาะมีกวางผา ซึ่งเป็นสัตว์ป่า
 สงวนที่หายากและกำลังจะสูญพันธุ์ ประกอบกับมีแหล่งน้ำ แหล่งอาหารของ
 สัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและให้เป็นที่อยู่อาศัย
 ของสัตว์ป่าอย่างปลอดภัย รวมทั้งเป็นการช่วยบ่งกันรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้
 ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดิน
 ดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครอง
 สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้